

استراتژی های ژن درمانی برای درمان پارکینسون

بیماری پارکینسون یک اختلال مخرب عصبی است که به وسیله نواقص حرکتی و غیرحرکتی مشخص می شود و عمدتاً به وسیله فقدان سلول های دوپامینرژیک در جسم سیاه و هم چنین تخریب مسیر جسم سیاه-مخطط ایجاد می شود.

به گزارش گروه علم و فناوری ایسکانیوز، برخلاف پیشرفت های زیادی که در رویکردهای پیشرفته درمان یا مهار پارکینسون صورت گرفته است، هنوز هم موانع زیادی برای رسیدن به درمان قطعی بر سر راه است.

استراتژی های درمانی که در سال های اخیر برای پارکینسون طراحی شده است شامل درمان های مبتنی بر سلول های بنیادی و ژن، انتقال فاکتورهای نوروتروفیک و تکنیک های تحریک مغزی مانند تحریک مغناطیسی ترانس کرانیال (TMS)، تحریک مستقیم ترانس کرانیال (DBS) و تحریک عمقی مغز (DBS) است.

در مطالعه ای مروری در . محققین استراتژی های ژن درمانی شامل (-، -//، -، -)، خاموش سازی آلفا-سینکولین و انتقال ژن را پوشش می دهد. هم چنین این مطالعه مزیت ها و معایب این درمان ها را به همراه نتایج مربوط به کارآزمایی های مربوطه پوشش می دهد. با وجود همه پیشرفت های صورت گرفته برای درمان پارکینسون، هنوز برخی مشکلات موجب شکست در درمان می شوند و در این مطالعه مروری به دلایل این عدم موفقیت اشاره شده است.

انتهای پیام /